

Ingenieurs moeten zich veel meer gaan mengen in discussie schaliegas

Recente cijfers gaven aan dat het aandeel hernieuwbare energie in de Europese Unie verder blijft groeien. Het aandeel van energie uit waterkracht en zonne- en windenergie steeg tot 13% van de totale energieaanbod. Nederland blijft daarbij sterk achter met een aandeel van 4,3%. Wanneer we dat vergelijken met landen als Zweden en Letland is het verschil schrikbarend. Hun aandelen bedroegen respectievelijk 46,8% en 33,1%. Energie initiatieven in Nederland lijdten onder de sterke lobby van tegenstanders. Waar milieuorganisaties tegen de inzet van kolen, olie en kernenergie zijn, zijn andere organisatie tegen de windmolens vanwege horizonvervuiling, vogelsterfte en lawaai. Nieuwe initiatieven zoals destijds de bouw van de kerncentrale in Borssele en nu het onderzoek naar schaliegas worden beheerst door discussies van niet-terzakekundigen. Waar de overheid de weg bewandelt om eerst tot besluitvorming over bijvoorbeeld schaliegas te komen na een grondig onderzoek, sorteren partijen vast voor en is de besluitvorming uiteindelijk niet gebaseerd op technische details maar op politieke argumenten en ruilhandel tussen coalitiepartijen.

In dit land lijken we vergeten te zijn dat de groei van de economie een extreem sterke relatie heeft met de prijs en beschikbaarheid van energie. De grote inzet in de Verenigde Staten van windenergie en de komst van het schaliegas heeft de diepe recessie daar doen omkeren in een sterke groei van de economie en het terugkeren van productiefaciliteiten uit landen als China en Taiwan naar eigen land. Europa zal, bij ongewijzigd beleid hiervan de nadelen gaan ondervinden. En dit zal met name die landen treffen die, zoals Nederland, te weinig hebben gerealiseerd in de moderne vormen van energieopwekking. Is het dan het aardgas dat ons in een coma heeft gebracht, of geven we toch te weinig het woord aan onze ingenieurs?

Natuurlijk kleven er aan elke vorm van energiewinning voor- en nadelen. Echter deze zullen primair op hun technische merites moeten worden beoordeeld. Daar waar nadelen aanwezig zijn moet onderzocht worden in hoeverre deze door nieuwe ontwikkelingen kunnen worden verminderd of zelfs kunnen worden weg genomen. Alleen dit kan de basis zijn om te komen tot een verantwoorde besluitvorming. Maar dergelijke analyses en daarop volgende besluitvorming zal op zich ook een bron zijn voor innovaties in de winning, het transport en de opslag van nieuwe energievormen. Die landen die op deze wijze omgaan met de energievoorziening zullen er nadrukkelijk in slagen om hun economie uit de recessie te halen.

Het is dus het technisch kader in ons land dat op de barricades moet om hun onderzoeksresultaten nadrukkelijker te doen betrekken in de besluitvorming door de overheid. Zij zullen organisaties welke tegen dergelijke vormen van energieopwekking zijn moeten overtuigen op basis van argumenten. Argumenten welke gebaseerd zijn op hun technische kennis en onderzoeksresultaten. Dit zal zeker niet leiden tot het klakkeloos inzetten van elke vorm van energieopwekking, maar wel leiden tot een verantwoorde keuze welke uiteindelijk door onze landbestuurders moet worden genomen.

*Martin C.J. van Pernis
President Koninklijk Instituut van Ingenieurs KIVI NIRIA*